

Det er en politisk prioritering og et politisk valg, hvor man vil have den til at ligge.

Jeg synes, at specielt i de finansår, hvor der har været store, markante underskud på statens finanser, er det en flothed uden lige, at flertallet herinde vil gå ud og låne penge til at give videre rundt i verden. Når man ikke engang vil opkræve de skatter og afgifter, der skal til for at få balance på statens budget, synes jeg, det er lige flot nok i den grad at snakke om, at ulandsbistanden er alt for lille, som jeg jo hørte, at der er ordførere, der mener.

Dansk Folkeparti agter at foretage besparelser i ulandsbistanden, hvis vi får indflydelse på tingene, og vi vil bruge pengene til foranstaltninger over for de svageste stillede personer i Danmark. Vi håber, at der vil være mulighed for det efter et valg, og vi hilser med glæde de synspunkter, som er kommet til udtryk fra både Venstres og De Konservatives side om forslag, der efter et valg vil medføre besparelser på den danske ulandspolitik.

Der har været debat om det med de 1,18 pct. I forbindelse med, at nogle har sagt, at det danske samfund er blevet rigere, og så har vi også råd til at give mere, kan jeg ikke lade være med at sige: Husk lige på, at når vi beregner det, vi giver, i procent, bliver udgiften altså større, hvis det danske samfund bliver rigere. Hvis BNI vokser, og vi beregner, hvor meget vi giver i forhold til BNI, bliver det danske bidrag også løbende større. Sådan er det jo.

Man taler, som om det danske samfund i de seneste år ikke har givet flere midler. Det har det danske samfund så sandelig, og det synes jeg lige, at der var nogle ordførere, der glemte i deres ordførertaler.

Det andet punkt, som jeg hurtigt vil nå at nævne her i min ordførertale, er, at vi mener, at den bedste ulandspolitik, man kan føre, faktisk er frihandel. Det er at sørge for, at de produkter, der bliver produceret i ulandene, også kan eksporteres til vores markeder. Det betyder selvfølgelig også, at vi i Dansk Folkeparti er imod den grundidé, at man i EU opbygger frihandelsområder internt og så laver en toldmur udadtil. Vi synes rent faktisk, at det er forbrugerne, der skal vælge, hvilke produkter de ønsker at købe, og at vi skal gå ind for reel frihandel.

Vi er selvfølgelig klar over, at der fra EU's side er undtagelser over for ulande i forhold til toldmuren, men den er der jo, og vi mener principielt ikke, at den burde være der. Vi

mener, at de varer, der bliver produceret i ulandene, skal have lov at komme til de danske markeder og til de øvrige europæiske markeder.

Vi mener heller ikke, at vi bør stille alt for strenge krav til, hvordan disse produkter er fremstillet. Selvfølgelig skal vi ikke acceptere udnyttelse af børn og den slags, men vi skal passe på ikke at falde i hr. Steen Gades grøft, for det vil betyde, at vi måske laver frihandel, men i realiteten lukker varerne ude af vores markeder alligevel, fordi de ikke er produceret, præcis som vi ønsker dem produceret, når de bliver produceret her i Danmark.

Som punkt tre vil jeg afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter alle de evalueringsprojekter, som er nødvendige for, at vi kan holde øje med, at skatteydernes midler bliver forvaltet på ordentlig vis, og derfor har vi overhovedet ikke nogen problemer med at støtte det forslag til vedtagelse, som forespørgerne har fremsat her i dag. Det støtter vi med glæde. Vi kan desværre konstatere, at det ikke bliver vedtaget, som situationen er nu, men vi håber selvfølgelig, at den intention, der ligger bag forslaget, alligevel vinder gehør også hos det flertal, der eventuelt nedstemmer forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil sige til hr. Thulesen Dahl, at vist er der da en grænse for, hvor meget Danmark skal give. Den sættes af det danske folk, ikke gennem gallupundersøgelser, men ved stemmeafgivning på valgdagen. Så længe det danske folk sætter et flertal ind her i huset, som vil give de beløb, som vi herinde bliver enige om, er det det rigtige tal, og jeg skal gentage, at alt, hvad der er givet hidtil, baserer sig på, skal vi sige 90 pct. af stemmerne i dette hus. Det er vel rimeligt. Sådan skal det vel foregå.

Og vist stiger det beløb, vi giver, når det er 1 pct. af bruttonationalproduktet, og når dette bestandig stiger. Men det er vel også skønt at kunne give af sin velstand. Danmarks velstand som samfund og Danmarks velstand for familier og borgere er i de samme år, hvor vi både har modtaget udlændinge og givet stor ulandsbistand, steget. Hr. Thulesen Dahl skal i en stille stund lige huske på, at det altså er lykkeligere og gladere at kunne være giver end at måtte være modtager.